॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

साध्या वै देवाः सुंवर्गकामा एत १ षेड्रात्रमंपश्यन्तमाहं रन्तेनांयज ततो वै ते सुंवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वा १ संः षड्रात्रमासंते सुवर्गमेव लोकं यन्ति देवस्त्रं वे षेड्रात्रः प्रत्यक्ष १ ह्येतानि पृष्ठानि य एवं विद्वा १ संः षड्रात्रमासंते साक्षादेव देवतां अभ्यारोहन्ति

पृष्ठेरेवर्तून्न्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरम्सौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यां असायनी स्रती

षड्यत्रो भवति षड्वा ऋतवः षदृष्ठानि (१)

ताभ्यामेव स्वर्गं लोकं यन्ति त्रिवृदंग्निष्टोमो भविति तेर्ज एवावं रुन्थते पश्चद्रशो भवतीन्द्रियमेवावं रुन्थते सप्तद्रशः (२) भवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेर्न जायन्त एकवि शो

भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवाऽऽत्मन्दंधते त्रिण्वो भंवति विजित्ये त्रयस्त्रिष्शो भंवति प्रतिष्ठित्ये सदोहविधीनिनं एतेन षड्रात्रेणं यजेर्न्नाश्वंत्थी हविधीनं चाग्नींध्रं च भवत्स्तिष्ठि स्वृंवर्ग्यं चक्रीवंती भवतः सुवर्गस्यं लोकस्य समध्या उलूखंलबुध्रो यूपीं भवति प्रतिष्ठित्ये प्राञ्चो यान्ति प्राडिंव हि सुवर्गः (३)

लोकः सर्रस्वत्या यान्त्येष वै देवयानः पन्थास्तमेवान्वारोहन्त्यात्र

वा असौ लोकोंऽमुमेव लोकमभि जंयन्ति यदैषाँ प्रमीयेंत यदा वा जीयेरन्नथैकंमुत्थानन्तिद्ध तीर्थम्॥ (४) पृष्ठानि सप्तद्शः सुंवर्गो जंयन्ति यदैकांदश च॥______[१] कुसुरुबिन्द औद्दांलिकरकामयत पशुमान्थस्यामिति स

कुर्वन्त्यथैकंमृत्थान ५ शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये प्रति

तिष्ठन्ति यदा शतर सहस्रं कुर्वन्त्यथैकंमुत्थानरं सहस्रंसिम्मितो

एतर संप्तरात्रमाहंरत्तेनांयजत तेन वै स यावंन्तो ग्राम्याः पशवस्तानवारुन्थ य एवं विद्वान्थ्सप्तरात्रेण यजेते यावन्त एव ग्राम्याः पशवस्तानेवावं रुन्धे सप्तरात्रो भवति सप्त ग्राम्याः पशवंः स्प्तारुण्याः सप्त छन्दा ईस्युभयस्यावंरु छै त्रिवृदंग्निष्टोमो भवति

तेर्जः (५) एवावं रुन्धे पश्चदशो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्धे सप्तदशो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायत एकविश्शो भंवति

प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवाऽऽत्मन्धंत्ते त्रिणवो भंवति विजित्ये पश्चवि शों ऽग्निष्टोमो भंवति प्रजापंतेरास्यै महाव्रतवानन्नाद्यस्यावंरुद्धौ विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजिंत्यै यत्प्रत्यक्षं पूर्वेष्वहं:स् पृष्ठान्यंपेयुः प्रत्यक्षम् (६)

विश्वजिति यथां दुग्धामुंपुसीदंत्येवमुंत्तममहंः स्यान्नैकंरात्रश्चन स्यौद्धहद्रथन्तरे पूर्वेष्वहःसूपं यन्तीयं वाव रंथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव न युन्त्यथों अनयोरेव प्रतिं तिष्ठन्ति यत्प्रत्यक्षं विश्वजितिं पृष्ठान्युंपयन्ति यथा प्रत्तां दुहे ताहगेव तत्॥ (७)

तेजं उपेयुः प्रत्यक्षं हिचंत्वारिश्णवा [२] बृह्स्पतिरकामयत ब्रह्मवर्चसी स्यामिति स प्तमेष्टरात्रमंपश्यत्तम् ततो वै स ब्रह्मवर्चस्येभवद्य एवं विद्वानेष्टरात्रेण यजते ब्रह्मवर्चस्येव

भंवत्यष्टरात्रो भंवत्यष्टाक्षेरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसम्गायित्रयेव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धेऽष्टरात्रो भंवति चतंस्रो वै दिश्श्चतंस्रो-ऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धे (८)

त्रिवृदंग्निष्टोमो भंवति तेजं एवावं रुन्धे पश्चद्रशो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्धे सप्तद्रशो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायत एकविष्शो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवाऽऽत्मन्धंते त्रिण्वो भंवति विजित्यै त्रयस्त्रिष्शो भंवति प्रतिष्ठित्ये पश्चविष्शौं-ऽग्निष्टोमो भंवति प्रजापंतरास्ये महाव्रतवांनन्नाद्यस्यावंरुद्धौ

दिग्य एव ब्रंह्मवर्ष्समवंरू-भेऽभिजित्ये॥———[३] प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः सृष्टाः क्षुधुं न्यांयन्थ्स एतं

विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजिंत्यै॥ (९)

नंवरात्रमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै प्रजाभ्योऽ कल्पत् यर्हिं प्रजाः क्षुधं निगच्छंयुस्तर्हिं नवरात्रेणं यजेतेमे हि वा एतासां लोका अक्रंप्ता अथैताः क्षुधं नि गंच्छन्तीमानेवाभ्यों लोकान्कल्पयित तान्कल्पंमानान्युजाभ्योऽनुं कल्पते कल्पन्ते (१०)

भावाय ज्योतिगौरायुरितिं ज्ञाताः स्तोमां भवन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तिरेक्षं गौर्सावायुंरेष्वेव लोकेषु प्रतिं तिष्ठन्ति ज्ञात्रं प्रजानाम् (११)

गुच्छृति नृवरात्रो भंवत्यभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति यो ज्योगांमयावी स्याथ्स नंवरात्रेणं यजेत प्राणा हि वा एतस्याधृता अथैतस्य ज्योगांमयित प्राणानेवास्मिन्दाधारोत यदीतासुर्भवंति जीवंत्येव॥ (१२)

अस्मा इमे लोका ऊर्जं प्रजास् दधाति त्रिरात्रेणैवेमं

लोकं केल्पयति त्रिरात्रेणान्तरिक्षं त्रिरात्रेणामुं लोकं यथां गुणे गुणमन्वस्यंत्येवमेव तल्लोके लोकमन्वंस्यति धृत्या अशिथिलं

प्रजापंतिरकामयत् प्र जांयेयेति स एतं दशंहोतारमपश्यत्तमं जुहो दशरात्रमं सृजत् तेनं दशरात्रेण प्राजांयत दशरात्रायं दीक्षिष्यमांणो दशंहोतारं जुहुयाद्दशंहोत्रैव देशरात्र सृंजते तेनं दशरात्रेण प्र जांयते वैराजो वा एष युज्ञो यद्देशरात्रो य एवं विद्वान्देशरात्रेण यजंते विराजमेव गंच्छति प्राजापत्यो वा एष यज्ञो यद्देशरात्रः (१३)

य एवं विद्वान्दंशरात्रेण यजंते प्रैव जांयत इन्द्रो वै सहङ्केवतांभिरासीथ्स न व्यावृतंमगच्छ्थ्स प्रजापतिमुपांधावत् तस्मां एतं दंशरात्रं प्रायंच्छ्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै सौं-ऽन्याभिर्देवतांभिर्व्यावृतंमगच्छ्च एवं विद्वान्दंशरात्रेण यजंते व्यावृतंमेव पाप्मना भातृंव्येण गच्छति त्रिक्कुद्धै (१४)

पृष यज्ञो यद्दंशरात्रः क्कुत्पंश्चद्दशः क्कुदंकिविश्शः क्कुत्रंयस्त्रिश्शो य एवं विद्वान्दंशरात्रेण यजंते त्रिक्कुदेव समानानां भवति यजंमानः पश्चद्दशो यजंमान एकविश्शो यजमानस्त्रयस्त्रिश्शः पुर् इतंरा अभिचर्यमाणो दशरात्रेणं यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुतंश्चनोपांच्याधो भवति नैनंमभिचरंन्थ्स्तृणुते देवासुराः संयंत्ता आसन्ते देवा एताः (१५)

देवपुरा अंपश्यन् यद्दंशरात्रस्ताः पर्यौहन्त् तेषां न कृतंश्चनोपाँच्याधोऽभवृत्ततों देवा अभवन्यरासुंरा यो भ्रातृंव्यवान्थ्स्याथ्स दंशरात्रेणं यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कृतंश्चनोपाँच्याधो भविति भवंत्यात्मना पराँस्य भ्रातृंव्यो भविति स्तोमः स्तोमस्योपंस्तिर्भविति भ्रातृंव्यमेवोपंस्तिं कुरुते जामि वै (१६)

पृतत्कुंर्वन्ति यञ्ज्यायारंस्ड् स्तोमंमुपेत्य कनीयारसमुप्यन्ति यदंग्निष्टोमसामान्यवस्तांच प्रस्तांच भवन्त्यजांमित्वाय त्रिवृदंग्निष्टोमोंऽग्निष्टुदांग्नेयीषुं भवित तेजं पृवावं रुन्धे पश्चद्श उक्थ्यं पृन्द्रीष्विंन्द्रियमेवावं रुन्धे त्रिवृदंग्निष्टोमो वैंश्वदेवीषु पृष्टिंमेवावं रुन्धे सप्तद्शोंऽग्निष्टोमः प्रांजापृत्यासुं तीव्रसोमोंऽन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायते (१७) एक्विष्ण उक्थां सौरीषु प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवा-ऽऽत्मन्धंते सप्तद्शौंऽग्निष्टोमः प्रांजापृत्यासूपह्व्यं उपह्वमेव गंच्छति त्रिण्वावंग्निष्टोमाव्भितं ऐन्द्रीषु विजित्ये त्रयस्त्रिष्ण उक्थ्यों वैश्वदेवीषु प्रतिष्ठित्ये विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽ तिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजित्ये॥ (१८)

प्राजापुत्यो वा पृष युक्तो यहंशराज्ञिकिकुक्का पृता वै जांयत् एकंत्रिरशवा ——[५] ऋतवो वै प्रजाकामाः प्रजां नार्विन्दन्त तेंऽकामयन्त प्रजार सृजेमिह प्रजामवं रुन्धीमिह प्रजां विन्देमिह प्रजावन्तः

प्रजार सृजमाह प्रजामव रुन्यामाह प्रजा विन्दमाह प्रजावन्तः स्यामेति त एतमेकादशरात्रमंपश्यन्तमाहंरन्तेनांयजन्त ततो वै ते प्रजामंसृजन्त प्रजामवांरुन्थत प्रजामंविन्दन्त प्रजावंन्तोऽभवन्त ऋतवोऽभवन्तदांर्तवानांमार्तवत्वमृतूनां वा एते पुत्रास्तस्मांत् (१९)

आर्त्वा उंच्यन्ते य एवं विद्वारसं एकादशरात्रमासंते प्रजामेव स्ंजन्ते प्रजामवं रुन्थते प्रजां विन्दन्ते प्रजावन्तो भवन्ति ज्योतिरतिरात्रो भवित ज्योतिरेव पुरस्ताद्द्धते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये पृष्ठ्यः षड्हो भवित षड्वा ऋतवः षद्वृष्ठानिं पृष्ठेरेवर्तून्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठन्ति चतुर्विरशो भवित चतुर्विरशत्यक्षरा गायत्री (२०)

गायत्रं ब्रह्मवर्चसङ्गायित्रियामेव ब्रह्मवर्चसे प्रति तिष्ठन्ति चतुश्चत्वारिर्शो भविति चतुंश्चत्वारिरशदक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं

द्वितीयः प्रश्नः (काण्डम् ७) त्रिष्टुत्रिष्टुभ्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठन्त्यष्टाचत्वारि १शो भंवत्यष्टाचंत्वारि १शव जगंती जागंताः पशवो जगंत्यामेव पशुषु प्रति तिष्ठन्त्येकादशरात्रो

भंवति पश्च वा ऋतवं आर्तवाः पश्चर्तुष्वेवार्तवेषुं संवथ्सरे प्रंतिष्ठायं प्रजामवं रुन्धतेऽतिरात्रावभितों भवतः प्रजायै परिगृहीत्यै॥ (२१) तस्मौद्गायुत्र्येकान्नपंश्चाशर्च॥=

पुन्द्रवायवाग्रांन्गृह्णीयाद्यः कामयेत यथापूर्वं प्रजाः केल्पेरन्नितिं यज्ञस्य वै क्रुप्तिमनुं प्रजाः कंल्पन्ते यज्ञस्याक्रुप्तिमनु न केल्पन्ते यथापूर्वमेव प्रजाः केल्पयति न ज्याया ५ सं

वा एष व्यृध्यते यस्यामयंति प्राण ऐन्द्रवायवः प्राणेनैवैन ५ समर्धयति मैत्रावरुणाग्रांन्गृह्णीरुन् येषां दीक्षितानां प्रमीयेत (२२) प्राणापानाभ्यां वा एते व्यृध्यन्ते येषां दीक्षितानां प्रमीयंते प्राणापानो मित्रावरुंणौ प्राणापानावेव मुंखतः परिं हरन्त

कनीयानितं ऋामत्यैन्द्रवायवाग्रांनगृह्णीयादामयाविनंः प्राणेन

आश्विनाग्रांन्गृह्णीतानुजावरों ऽश्विनौ वै देवानामानुजावरौ पश्चेवाग्रं पर्येतामिश्वनांवेतस्यं देवता य आंनुजावरस्तावेवैनमग्रं परिं णयतः शुक्राग्रांन्गृह्णीत गुतश्रीः प्रतिष्ठाकांमोऽसौ वा आंदित्यः शुक्र एषोऽन्तोऽन्तंम्मनुष्यंः (२३)

श्रियै गत्वा नि वंर्ततेऽन्तांदेवान्तमा रंभते न ततः पापीयान्भवति मुन्थ्यंग्रान्गृह्णीताभिचरंत्रार्तपात्रं वा एतद्यन्मंन्थिपात्रं मृत्युनैवेनं ग्राहयति ताजगार्तिमार्च्छंत्याग्रयणाग्रांन्गृह्णीत् यस्यं पिता पितामृहः पुण्यः स्यादथ् तन्न प्रांप्रुयाद्वाचा वा एष इंन्द्रियेण् व्यंध्यते यस्यं पिता पितामृहः पुण्यः (२४)

भवत्यथ तन्न प्राप्नोत्युरं इवैतद्यज्ञस्य वार्गिव यदाँग्रयणो

वाचैवैनंमिन्द्रियेण समर्धयित न ततः पापीयान्भवत्युक्थ्यांग्रान्गृह्णीतान्मितं वा पृतत्पात्रांणामिन्द्रियं यदंक्थ्यपात्र सर्वेणैवैनंमिन्द्रियेणाति प्र युंङ्के सरंस्वत्यभि नो नेषि वस्य इति पुरोरुचं कुर्याद्वाग्वै (२५) सरंस्वती वाचैवैनमित प्र युंङ्के मा त्वत्क्षेत्राण्यरंणानि गुन्मेत्यांह मृत्योर्वे क्षेत्राण्यरंणानि तेनैव मृत्योः क्षेत्रांणि न गच्छिति पूर्णान्ग्रहाँन्गृह्णीयादामयाविनः प्राणान् वा पृतस्य शुगृंच्छिति यस्यामयंति प्राणा ग्रहाः प्राणानेवास्यं शुचो मुंञ्चत्युत यदीतासुर्भविति जीवंत्येव पूर्णान्ग्रहाँन्गृह्णीयाद्यरिहं पूर्जन्यो न वर्षेत्राणान् वा पृतर्हिं पूजाना श्रुगृंच्छिति यर्हिं पूर्जन्यो न वर्षेत्राणान् ग्रहाः प्राणानेव प्रजाना श्रुचो मुंञ्चित ताजक्य

प्रमीयेत मनुष्यं ऋध्यते यस्यं पिता पितामुहः पुण्यो वाग्वा एव पूर्णान्प्रहान्पश्चवि२शतिश्च॥[७]

वंर्षति॥ (२६)

गायत्रो वा ऐंन्द्रवायवो गांयत्रं प्रांयणीयमह्स्तस्मांत्प्रायणीये-ऽहंन्नैन्द्रवायवो गृह्यते स्व पुवैनंमायतंने गृह्णाति त्रेष्ट्रंभो वै शुक्रस्रेष्ट्रंभं द्वितीयमह्स्तस्मांद्वितीयेऽहंञ्छुको गृह्यते स्व पुवैनंमायतंने गृह्णाति जार्गतो वा आंग्रयणो जार्गतं तृतीयमह्स्तस्मां तृतीयेऽहंन्नाग्रयणो गृंद्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्येतद्वे (२७)

यज्ञमांपुद्यच्छन्दाईस्याप्नोति यदाँग्रयणः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदेशन्ततं एवेनं पुनः प्र युंक्के जगन्मुखो वे द्वितीयस्त्रिरात्रो जागंत आग्रयणो यचंतुर्थेऽहंन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवेनंमायतंने गृह्यात्यथो स्वमेव छन्दोऽनं पूर्यावंतिन्ते राथंन्तरो वा ऐन्द्रवायवो राथंन्तरं पश्चममह्स्तस्मांत्पश्चमेऽहन्नं (२८)

ऐन्द्रवायवो गृंह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णाति बार्हतो वै शुको बार्हत पष्टमह्स्तस्मांत्पष्ठेऽहं ञ्छुको गृंह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्येतद्वे द्वितीयं यज्ञमांपद्यच्छन्दा ईस्याप्नोति यच्छुकः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमहंशन्ततं एवैनं पुनः प्र युंक्के त्रिष्टुक्कुंखो वै तृतीयंस्त्रिरात्रस्त्रेष्टुंभः (२९)

शुक्रो यथ्संप्तमेऽहंञ्छुको गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽन्ं पर्यावंतन्ते वाग्वा आंग्रयणो वाग्ष्ट्रममह्स्तस्मांदष्टमेऽहंन्नाग्रयणो गृंह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णाति प्राणो वा ऐन्द्रवायवः प्राणो नंवममह्स्तस्मान्नवमे-ऽहंन्नेन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्येतत् (३०)

वै तृतीयंं युज्ञमांपृद्यच्छन्दा इंस्याप्नोति यदैंन्द्रवायुवः श्वो गृह्यते यत्रैव युज्ञमदेशन्तर्त एवैनं पुनः प्र युङ्केऽथो स्वमेव छन्दोऽनुं पुर्यावंर्तन्ते पुथो वा एतेऽध्यपंथेन यन्ति येंऽन्येनैंन्द्रवायवात्प्रंतिपद्यन्तेऽन्तः खलु वा एष युज्ञस्य यद्शममहंर्दशमेऽहंन्नेन्द्रवायवो गृंह्यते यज्ञस्यं (३१)

वहंन्ति तादृगेव तच्छन्दा ईस्यन्यौन्यस्यं लोकमभ्यंध्यायन्तान्येतेनैव देवा व्यंवाहयत्रैन्द्रवायवस्य वा एतदायतंनं यर्चतुर्थमहस्तस्मिन्नाग्रयणे गृंह्यते तस्मादाग्रयणस्यायतंने नवमेऽहंन्नैन्द्रवायवो गृंह्यते शुक्रस्य वा पुतदायतेनुं यत्पेश्चमम् (३२)

एवान्तं गत्वापंथात्पन्थामपिं यन्त्यथो यथा वहींयसा प्रतिसारं

अहस्तस्मिन्नैन्द्रवायुवो गृह्यते तस्मादैन्द्रवायवस्यायतंने सप्तमेऽहें ञ्छुको गृंह्यत आग्रयणस्य वा एतदायतेनं यत्पष्ठमहस्तस्मिञ

गृंह्यते तस्माँच्छुऋस्यायतंनेऽष्टमेऽहंन्नाग्रयणो गृंह्यते छन्दा ईस्येव तिद्व वाहयति प्र वस्यंसो विवाहमाँप्रोति य एवं वेदार्थो देवताँभ्य

एव यज्ञे संविदं दधाति तस्मांदिदमन्योंन्यस्मैं ददाति॥ (३३) पुतद्वै पंश्रमेऽहुत्रेष्टुंभ पुतद्गृंह्यते यज्ञस्यं प्रश्रममृन्यस्मा एकंश्र॥————[८] प्रजापंतिरकामयत् प्र जांयेयेति स एतं द्वांदशरात्रमंपश्यत्तमाहर ततो वै स प्राजायत यः कामयेत प्र जायेयेति स द्वांदशरात्रेणे

यजेत प्रैव जांयते ब्रह्मवादिनों वदन्त्यग्निष्टोमप्रांयणा यज्ञा अथ कस्मादितरात्रः पूर्वः प्र युंज्यत इति चक्षुंषी वा एते यज्ञस्य यदंतिरात्रौ कनीनिंके अग्निष्टोमो यत् (३४)

अग्निष्टोमं पूर्वं प्रयुश्चीरन्बंहिर्धा क्नीनिकं दध्युस्तस्मांदितरात्रः पूर्वः प्र युंज्यते चक्षुंषी एव यज्ञे धित्वा मध्यतः क्नीनिकं प्रतिं दधित् यो वै गांयत्रीं ज्योतिःपक्षां वेद ज्योतिषा भासा सुंवर्गं लोकमेति यावंग्निष्टोमौ तौ पृक्षौ येऽन्तरेऽष्टावुक्थ्याः स आत्मैषा वै गांयत्री ज्योतिःपक्षा य एवं वेद ज्योतिषा भासा सुंवर्गं लोकम् (३५)

पृति प्रजापंतिर्वा एष द्वांदश्या विहिंतो यद्वांदशरात्रो यावंतिरात्रौ तौ पक्षौ येऽन्तरेऽष्टावुक्थ्याः स आत्मा प्रजापंतिर्वावेष सन्थ्सद्ध वै स्त्रेणं स्पृणोति प्राणा वै सत्प्राणानेव स्पृणोति सर्वांसां वा एते प्रजानां प्राणेरांसते ये स्त्रमासंते तस्मांत्युच्छन्ति किमेते स्त्रिण इतिं प्रियः प्रजानामुत्थितो भवति य एवं वेदं॥ (३६)

अधिशोगे यथ्युंवर्गब्रोंकं प्रियः प्रजानां पर्धं चा——[९] न वा एषों ऽन्यतोंवैश्वानरः सुवर्गायं लोकाय् प्राभंवदूर्ध्वो ह् वा एष आतंत आसीत्ते देवा एतं वैश्वानरं पर्योहन्थ्युवर्गस्यं लोकस्य प्रभूत्या ऋतवो वा एतेनं प्रजापंतिमयाजयन्तेष्वार्भोदिधि तदुभ्रोति

ह् वा ऋत्विक्षु य एवं विद्वान्द्वांदशाहेन यजंते तेंऽस्मिन्नेच्छन्त स रसमहं वसन्ताय प्रायंच्छत् (३७)

यवं ग्रीष्मायौषंधीर्वर्षाभ्यों ब्रीहीञ्छुरदें माषतिलौ हेमन्तशिशिराभ्यान्तेनेन्द्रं प्रजापंतिरयाजयत्ततो वा इन्द्र इन्द्रों ऽभवृत्तस्मांदाहुरानुजावरस्यं युज्ञ इति स ह्यंतेनाग्रेऽयंजतैष ह वै कुणपंमत्ति यः सुत्रे प्रंतिगृह्णातिं पुरुषकुणपमंश्वकुणपङ्गौर्वा अत्रं येन पात्रेणात्रं बिभ्रंति यत्तन्न निर्णेनिजति ततोऽधिं (३८)

मलं जायत् एकं एव यंजेतेको हि प्रजापंतिरार्भोद्वादंश् रात्रींदीक्षितः स्याद्वादंश् मासाः संवथ्सरः संवथ्सरः प्रजापंतिः प्रजापंतिविविष एष ह त्वे जायते यस्तप्सोऽधि जायते चतुर्धा वा एतास्तिस्रस्तिस्रो रात्रयो यद्वादंशोपसदो याः प्रथमा यज्ञं ताभिः सम्भरित या द्वितीयां यज्ञं ताभिरा रंभते (३९)

यास्तृतीयाः पात्राणि ताभिर्निर्णेनिक्ते याश्चेतुर्थीरिष् ताभिरात्मानमन्तरतः शुंन्थते यो वा अस्य पशुमित्तं मार्सर सौंऽत्ति यः पुंरोडाशं मस्तिष्कर् स यः परिवापं पुरीष्र स य आज्यं मुज्जान् स यः सोम् स्वेद् सोऽपि ह् वा अस्य शीर्षण्यां निष्पदः प्रतिं गृह्णाति यो द्वादशाहे प्रतिगृह्णाति तस्माद्वादशाहेन् न याज्यं पाप्मनो व्यावृत्त्ये॥ (४०)

अवेच्छुदिधं रभते द्वादशहेनं च्लारि चा [१०] एकंस्मै स्वाहा द्वाभ्या इं स्वाहां त्रिभ्यः स्वाहां चृतुभर्यः स्वाहां प्रश्चभ्यः स्वाहां षुद्धाः स्वाहां सप्तभ्यः स्वाहां ऽष्टाभ्यः स्वाहां न्वभ्यः स्वाहां दशभ्यः स्वाहंकादशभ्यः स्वाहां द्वादशभ्यः स्वाहां त्रयोदशभ्यः स्वाहां चतुर्दशभ्यः स्वाहां पश्चदशभ्यः स्वाहां षोडुशभ्यः स्वाहां सप्तद्शभ्यः स्वाहाँऽष्टाद्शभ्यः स्वाहेकान्न विश्शृत्ये स्वाहा नवंविश्शत्ये स्वाहेकान्न चत्वारिश्शते स्वाहा नवंचत्वारिश्शते स्वाहेकान्न षृष्ट्ये स्वाहा नवंषष्ट्ये स्वाहेकान्नाशीत्ये स्वाहा नवंशीत्ये स्वाहेकान्न शताय स्वाहां शताय स्वाहा द्वाभ्यार्थ शताभ्या्र्थं स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां॥ (४१)

प्रकंस्मे स्वाहाँ त्रिभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः स्वाहां सप्तभ्यः स्वाहां नवभ्यः स्वाहं त्रिभ्यः स्वाहां त्रयोद्शभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः स्वाहां पृश्चदृशभ्यः स्वाहां सप्तदृशभ्यः स्वाहं त्रयोदृशभ्यः स्वाहां सप्तदृशभ्यः स्वाहं त्रवंविश्शत्ये स्वाहं नवंविश्शत्ये स्वाहं नवंविश्शत्ये स्वाहं नवंविश्शत्ये स्वाहं नवंविश्यात्ये स्वाहं नवंविश्यात्ये स्वाहं नवंविश्यात्ये स्वाहं नवंविश्यात्ये स्वाहं नवंविश्यात्ये स्वाहं नवंविश्यात्ये स्वाहं स्

एकंस्मे विश्वः पंश्वावता [१२] द्वाभ्याः स्वाहां चतुर्भ्यः स्वाहां पुड्याः स्वाहां द्वाभ्यः स्वाहां द्वाद्वशभ्यः स्वाहां चतुर्दशभ्यः स्वाहां षोड्रशभ्यः स्वाहां पिड्राभ्यः स्वाहां पिड्राभ्यः स्वाहां पिड्राभ्यः स्वाहां विश्वात्ये स्वाहां प्रातायः स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां॥ (४३)

ह्वाभ्यांमुष्टानंबत्ये पङ्गिरंशतिः॥——[१३] त्रिभ्यः स्वाहां पुश्चभ्यः स्वाहां सप्ताभ्यः स्वाहां नुवभ्यः

द्वितीयः प्रश्नः (काण्डम् ७)	14
स्वाहैंकाद्शभ्यः स्वाहां त्रयोद्शभ्यः स्वाहां पश्चद्शभ्यः	स्वाहां
सप्तद्शभ्यः स्वाहैकान्न विर्शात्ये स्वाहा नवंविरशत्ये स्व	ाहैकाुन्न
चंत्वारि ५ शते स्वाहा नवंचत्वारि ५ शते स्वाहै कान्न षृष्ट्ये	स्वाहा
नवंषष्ट्ये स्वाहेकान्नाशीत्ये स्वाहा नवांशीत्ये स्वाहेकान्न	शृताय्

कृ-याँऽष्टाचलारिष्ट्रभत्॥——[१४] चतुर्भ्यः स्वाहाँ ऽष्टाभ्यः स्वाहाँ द्वाद्शभ्यः स्वाहां षोड्शभ्यः स्वाहां विश्र्शत्ये स्वाहा षण्णंवत्ये स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वस्मे स्वाहाँ॥ (४५)

स्वाहां शुताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४४)

पुश्चभ्यः स्वाहां दुशभ्यः स्वाहां पश्चदुशभ्यः स्वाहां विश्शृत्ये स्वाहा पर्श्वनवत्ये स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां॥ (४६)

पुश्चन्यः प्रश्चनवत्ये चतुर्वशा———[१६] दशभ्यः स्वाहां वि ४ शृत्ये स्वाहां त्रि ५ शृते स्वाहां चत्वारि ५ शते

देशस्यः स्वाहा विरश्तिय स्वाहा त्रिर्शत स्वाहा चत्वार्र्शत् स्वाहा पश्चाशते स्वाहां षृष्ठ्ये स्वाहां सप्तत्ये स्वाहांऽशीत्ये स्वाहां नवृत्ये स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वसमे स्वाहां॥ (४७)

^{दुश-यो द्वाविर्शितः॥}——[१७] विर्श्रात्ये स्वाहां चत्वारिर्शित्ये स्वाहां पृष्ठ्ये स्वाहांऽशीत्ये स्वाहां शुताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४८)

विद्रशत्ये द्वारंग [१८] पश्चाशते स्वाहां शुताय स्वाहा द्वाभ्यारं शुताभ्यार् स्वाहाँ

त्रिभ्यः शतेभ्यः स्वाहां चतुभ्यः शतेभ्यः स्वाहां पश्चभ्यः शतेभ्यः स्वाहां पृञ्चभ्यः शतेभ्यः स्वाहां पृञ्चभ्यः शतेभ्यः स्वाहां सप्तभ्यः श्रतेभ्यः स्वाहां पृञ्चभ्यः श्रतेभ्यः स्वाहां नवभ्यः श्रतेभ्यः स्वाहां सहस्राय स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां॥ (४९)

पुश्चायते द्वात्रिर्थात्॥——[१९]

श्वाय स्वाहां सहस्राय स्वाहाऽयुतांय स्वाहां नियुतांय स्वाहां प्रयुतांय स्वाहाऽर्बुदाय स्वाहा न्यंर्बुदाय स्वाहां समुद्राय स्वाहा मध्यांय स्वाहाऽन्तांय स्वाहां परार्धाय स्वाहोषसे स्वाहा व्युष्ट्ये स्वाहोदेष्यते स्वाहोद्यते स्वाहोदिताय स्वाहां सुवर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां॥ (५०)

श्तायाृष्टात्रि∜शत्॥———[२०]

साध्याः पंड्रात्रं कुंसुरुविन्दंः सप्तरात्रं बृह्स्पतिरष्टरात्रं प्रजापंतिस्ताः, क्षुधंन्नवरात्रं प्रजापंतिरकामयत् दर्शहोतारमृतवं ऐन्द्रवायवाग्रांन्गायत्रो वे प्रजापंतिः स द्वांदश रात्रं न वा एकंस्मा एकंस्मे द्वाभ्यांत्रिभ्यश्चतुभर्यः पंचभ्यां दुशभ्यां विश्शुत्ये पंचाशतें शृतायं विश्शृतिः॥२०॥

साध्या अस्मा इमे लोका गांयुत्रं वै तृतीयुमेकस्मै पश्चाशत्॥५०॥

साध्याः सर्वस्मै स्वाहाँ॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः॥७-२॥

Begin generated on July 16, 2024